N°. 76. A°. 1840.

ZATURDAG, den 19den SEPTEMBER.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 16 September 1840.*

Bij Zijner Majesteits besluit van den 30 Junij ll., No. 90, zijn ten verzoeke van JACQUES LOUIS GUICHERIT, Burger en Ingezeten dezer Kolonie, *Brieven van Legitimatie* verleend geworden aan des zelfs natuurlijken, bij wijle MARIA MAGDALENA ARONS, verwekten Zoon genaamd RUDOLPH, te dien effecte, dat hij in allen opzigte van stonden aan, zal worden gehouden en erkend als wettig Kind van denzelven J. L. GUICHERIT, en zal genieten al de regten en voorregten aan den staat van wettige Kinderen verbonden; des echter dat deze wettiging geen effect zal kunnen hebben met betrekking tot de erfopvolging van nabestaanden, dan voor zoo verre dezelve in deze *Legitimatie* uitdrukkelijk zullen hebben toegestemd of alsnog daarin zullen toestemmen, vermits ten opzigte dier nabestaanden, de thans in kracht zijnde wetten, in dezen moeten worden toegepast.

En wordt hiervan op last van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, de noodige aankondiging gedaan.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

BURGERLIJKE STAND.

PARAMARIBO, *den 16 September 1840.*

Heden zijn in *ondertrouw* opgenomen: ABRAHAM HAIM FERNANDES Weduwenaar van ESTHER JESSURUN, laatstelijk van RACHEL A COHEN, en JOHANNA ELISABETH STREPMOG, beide alhier geboren en woonachtig.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
T. M. SCHOTBORGH.

Buitenlandsche Nieuwstijdingen.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, 18 Julij.

In het *Journal des Dèbats* van 8 Julij 1840 vindt men een uitmuntend mandament van den Heer de Bonald, bij gelegenheid van zijne aanvaarding der waardigheid van aartsbisschop van Lyon. Wij nemen een uittreksel uit dit stuk over en kunnen niet nalaten den wensch te uiten, dat alle geestelijken, van welke gezindheid ook, aldus over hunne betrekking tot den staat mogten denken.

»Op het oogenblik dat wij den zetel van »St. Irenaeus aanvaarden, komt het ons »voor alsof die hevige gevoelens, welke »heden ten dage de staatkundige wereld »verdeelen, ons te gemoet komen, en ons »vragen, gelijk Josua aan den Engel, die »zich voor hem vertoonde: » »behoort gij »tot de onzen of tot onze vijanden? » »*Noster es an adversariorum*"" ? »Wij zijn »er dankbaar voor, dat zij ons verpligten, »eens voor altijd onze gedachten ten hunnen »opzigte te doen kennen. Misschien zal de »plegtige verkondiging van de gedragslijn »die wij ons onherroepelijk hebben voorgeschreven, hen dwingen om regt te laten »wedervaren aan onze bedoelingen, en »hun leeren, wat een bisschop moet zijn."

»Welke is de zending die de zoon Gods »ons bij u heeft opgedragen? Komen wij »hier om tusschen gevoelens en gevoelens »te beslissen? Hebben wij eene geliefde »kudde verlaten, om ons hier in een kamp »te komen opsluiten? Is de schade van het »heiligdom ons in handen gegeven, om »theorien en werkelijkheden te wegen? »Verwacht gij, dat de opvolger van den »heiligen Ponthinus en van zoo vele andere »bisschoppen, die uwe kerk verheerlijkt »hebben, voor u de belangen van eene »wereldsche staatkunde komen behandelen? Dit was noch de zending van den »Zaligmaker, noch die der Apostelen, noch »die der stichters van dezen ouden zetel; »het is ook de onze niet. Wij zullen aan die »partijen, welke onze gedachte komen »vragen, antwoorden: Hebt gij armen te »ondersteunen, zieken te bezoeken, bedroefden te troosten, weduwen en weezen »te helpen? Dan zijn wij geheel ter uwer »beschikking; dan hooren wij naar uwe »roepstem, onze tijd, onze gezondheid, »ons leven zelfs, alles behoort aan u. Wij »kennen geene vijanden en wij zullen altijd »de dienaren der nederigsten en der geringsten zijn. *Nos autem servos vestros per »Jesum.*"

»Maar roept gij ons tot den strijd der »staatkunde, tot de worstelingen der partijen? Wij kennen u niet meer! Uwe oorlogzuchtige toonen kunnen in ons dien »gloeijenden ijver niet opwekken, die u »verteert. Wij kunnen in hetgeen uwe »hartstogten doet zieden, niets zien dan onbestendigheid, onzekerheid, teleurstelling! Wij zullen onzen tijd niet verspillen »door ons in uwe geschillen te mengen, »Wij zijn tot eenen anderen strijd geroepen, »wij moeten andere overwinningen zoeken. »Die van Petrus te Rome, van Paulus te »Athene moeten onze eerzucht opwekken »en ons noch dag noch nacht rust gunnen, »en wee ons! indien wij, zoo lang het »kruis van onzen meester niet in alle harten zal zijn geplant; zoo lang onze God *de »onbekende God* voor eene enkele ziel zal »zijn, met onvruchtbare twistredenen die »dagen en die krachten verspilden, die wij »verschuldigd zijn aan het Evangelie en »aan de zaligheid onzer broederen! Als »vertegenwoordiger van den goeden Herder »zullen wij ons hart voor allen openen. Als »Bisschop zullen wij onzen zegen doen nederdalen op allen, zonder onderscheid van »kamp of vaandel. Zendeling van den God »der goedertierenheid, reiken wij de hand »aan al onze onderhoorigen, tot welk »gevoelen, tot welke partij zij mogen behooren. Voor het overige betalen wij de »schatting met Jezus, gehoorzamen wij de »wetten met Maria, onderwerpen wij ons »aan de magten der aarde met Paulus. »Maar na dien pligt betracht te hebben, »laten wij het aan God en aan den tijd over, »om de waarde der menschelijke gevoelens »te wegen en te beoordeelen. Wat ons betreft, welke ook de vorderingen en eischen »der partijen zijn mogen, wij willen en »zullen vóór alles slechts herder, bisschop »en bevrediger van het geweten zijn. Wij »scheppen er behagen in om aldus ons hart »te openen, overtuigd dat gij in uwe »geestelijke gidsen slechts mannen van God »wilt vinden, en dat gij ons te meer zult »achten, naar mate gij ons meer boven de »aardsche belangen zult verheven zien."

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 21 Julij.

In de zitting van het Hoogerhuis stelde de Lord-Kanselier de tweede lezing der Regentschaps bill voor. De Hertog van Sussex, broeder van den overleden Koning en oom van Koningin Victoria, vatte dadelijk het woord, niet, zeide hij, om zich tegen het voorstel te verzetten, maar om op een meer volledig voorstel aan te dringen, waarbij hij echter, gelijk hij aanmerkte, door geen gevoelen van eigenbelang werd bewogen. Z. K. H. meende dat ook behoorde gezorgd te worden voor het geval dat de Regent kwam te vallen. Dit was niet waarschijnlijk, maar toch gebeurlijk, en vermits men tegen de eene gebeurlijkheid waakte, behoorde men zulks ook voor eene andere te doen. Daarenboven was het zaak om eene voorziening te maken voor het geval dat de Regent zoude huwen. Dit was noodzakelijk voor het geval dat de Regent met eene onderdane mogt in het huwelijk treden. Z. K. H. stelde mitsdien voor om te bepalen dat die Regent geen huwelijk mogt aangaan, tenzij hij vooraf daarop de inwilliging des Parlements hebbe verkregen. Dit overigens was overeenkomstig met hetgeen vroeger heeft plaats gehad, en bij eene vorige gelegenheid heeft men zoowel de Koningin-weduwe als de Hertogin van Kent aan eene soortgelijke beperking onderworpen. — De Lord Kanselier antwoordde hoofdzakelijk, dat men niet behoefde de verlangde bepaling thans in de bill op te nemen; daartoe was naderhand meer dan de noodige tijd. De voorbeelden, welke men had aangehaald, kwamen overigens niet te pas, als zijnde het in beide gevallen vrouwen geweest, die door een eventueel huwelijk ophielden *suijuris* te zijn. Hier echter gold het eenen Regent, die door geen huwelijk in zijne regten en gezag in het allerminst kon worden verkort. — Niemand meer het woord gevraagd hebbende ging de tweede lezing zonder tegenspraak door.

— De Heer D. O'Connell gaat voort met het opzetten van de Iersche bevolking, om zich van het Zuster-eiland te scheuren. Hij heeft dezer dagen weder eene vereeniging te Dublin bijgewoond, waarin hij eene hevige rede tegen zijne bekende vijanden, de Tories en de Anti-Iersche of Katholijke Britten gehouden heeft. »Niet langer achter den sluijer van vereenigingen," riep hij, onder anderen uit: Ik heb behoefte aan het volle daglicht. De Hertog van Wellington heeft tot leuze dat het winnen niets is, maar het op het weldoorzetten van de overwinning aankomt. Welnu, vereenigt u met mij. Laat ons die zege doorzetten, welke wij reeds behaald hebben, en de overwinning zal niet eer eindigen, vóór ik het Iersche parlement in Dublin verzameld zie. (*Hier werd de redenaar door verdoovend gejuich afgebroken.*) Mijn hart zal trillen van vreugde, als ik het heilig woord *vrijheid* op het voetstuk van Ierlands gedenksteen zal kunnen schrijven; op dien luistervollen dag, als wij onze vertegenwoordigers naar het Iersche Gemeente-huis zullen verzellen in feestelijken optogt. Wij zullen alsdan geene soldaten noodig hebben; vreugde en genot zal het rondom ons zijn; en als de voorzittrer van dat Iersche Huis zal gekozen zijn, zal ik

welligt het adres mogen voorstellen! O wat juichtoon zal ik dien dag slaken! (*vernieuwde goedkeuring*). Ik wil geene wetschennis; ik heb dien nooit gewild; maar het Iersche volk zal nimmer iets afdoende voor zijn heil verwerven, zonder eigen parlement. Wij hebben een *zedelijk Waterloo* noodig. Indien het Iersche volk ons schraagt is de zege onvermijdbaar ons, (*verdubbeld gejuich*). Ja, uw jubelen verkondigt het, wij zullen ons zoodanig aaneen sluiten, dat, bij de eerste verlegenheid, waarin Engeland zich bevindt, het ons regt zal moeten doen wedervaren. Deszelfs bevolking is misnoegd; 260 personen zijn gekerkerd wegens het volgen van de raadgevingen der hoofden van de Chartetisten; maar niet één heeft ooit in den kerker gezucht, wegens het volgen van mijne raadgevingen; veeleer geloof ik, zijn duizenden daaruit ontsnapt, door deze te volgen (hoort, hoort!). Vroeger of later moet Engeland in een oorlog gewikkeld worden. Hetzelve wordt bedreigd door Rusland; half bedreigd door Frankrijk; deszelfs volksplantingen zijn het niet gunstig; deszelfs bevolking is verbitterd; in de groote steden sterven deszelfs burgers den hongerdood. Indien het deerniswekkend Engeland een vriend zoekt, dan vindt het er een in Ierland; van het oogenblik, dat het ons regt en eene afzonderlijke vertegenwoordiging verschaft, zegeviert Albion (*verdoovend gejuich*). Laat Engeland zich met ons verbinden door welwillendheid, dan zal het bestand zijn tegen de magtigste mogendheden der wereld! (*Hoort!*) Maar Ierland moet niet ten slaaf strekken? Om dat te verhoeden, vereenigt u, dat uwe blakende vaderlandslievende geestdrift, uw vast besluit tot handhaving van uw regt niet verflaauwe; zij trouw en ferm, vredelievend en zaamgesloten, getrouw en grondwettig; vereent u rondom mij voor de zaak van het Oude Ierland, en hourah! het Iersche parlement!"

De wegslepende spreker begaf zich, onder schier voorbeeldeloos gejuich en handgeklap, naar zijne plaats.

Meer dan ooit staan de Ieren dan ook op voldoening aan hunne eischen, en bekommeren niet weinig het bewind, hetwelk hunnen steun zoo zeer behoeft, om den vastverbonden Tories het hoofd te bieden, en de woelingen der revolutionnairen hier te lande tegen te gaan. Deze woelingen zijn onmiskenbaar, en daaraan is ook het bijzonder toezigt toe te schrijven, dat de ministers uitoefenen over de lagere volksklassen en groote werkplaatsen, waar veel volks opeengehoopt is. Dit wordt hun door de Tories en Radicalen euvel geduid, die hen beschuldigen verspieders er op na te houden, hetgeen het volk slechts zedelijk verbasteren kan. De ministers beweren alleen een geoorloofd toezigt uit te oefenen, en meenen dat zulks geenszins kwade gevolgen voor de zedelijkheid zal hebben, gelijk het geval is geweest met de maatregelen van verspieding niet alleen, maar van opzetting der bevolking door de Tories, in 1817.

F R A N K R IJ K.

PARIJS, 20 Julij.

Men verzekert thans, dat het Fransche ministerie het vervaardigen der graftombe, die in de kerk der Invaliden te Parijs voor Napoleon moet worden opgerigt, aan den beeldhouwer Marochetti heeft toevertrouwd. Dat gedenkstuk zal 600.000 franken kosten. Het zal uit een marmeren gewelf bestaan, waarop het standbeeld des Keizers te paard gezeten, zal worden geplaatst. Hoe een en ander met de beslissing der kamer van afgevaardigden wegens deze aangelegenheid moet worden overeengebragt, is niet duidelijk. In de Parijssche kunstenaars-wereld is men verbolgen op de Fransche ministers, dat zij niet eene openbare mededinging voor het toevertrouwen der vervaardiging dezer graftombe, die natuurlijk aan haren maker grooten naam kan verschaffen, geopend hebben.

— De Prins *van Canino* (Lucien Bonaparte) is den 29sten Junij in zes en zestigjarigen ouderdom te Viterbo overleden. Hij heeft gedurende de eerste Fransche omwenteling eene groote rol gespeeld, en zich meestal als een vurig voorstander der republikeinsche beginselen voorgedaan. Toen Napoleon in 1799 de wetgevende kamers door grenadiers uiteen liet drijven, was hij voorzitter van den raad van vijfhonderd en begunstigde die daad van geweld uit al zijne magt. Later evenwel was hij de eenige broeder des Keizers, die zich niet gedwee naar de ontwerpen zijner heerschzucht wilde schikken: hij moet meer dan eens eene hem aangebodene kroon hebben afgewezen, en leefde daardoor jaren achtereen in onmin met den Keizer en uit Frankrijk verwijderd.

De overledene laat verscheidene kinderen na. De oudste is de Prins *van Musignano*, die met zijne volle nicht, de dochter van Joseph Bonaparte, is gehuwd; eene dochter is in Engeland gehuwd met lord Dudley Stuart.

— D. Ramon Cabrera schijnt hier ter stede nog al met eenige belangstelling te worden behandeld. Men kan niet loochenen, dat hij wreedheden heeft gepleegd; maar men mag ook niet vergeten, dat zijne staatkundige vijanden hem er het voorbeeld van hebben gegeven, door zijne moeder te laten om hals brengen, in de hoop van hem daardoor te verschrikken. Deze handelwijze heeft eene tegenovergestelde werking gehad, en, in stede van te zwichten, heeft de jonge man, die noch militaire opleiding, noch ondervinding bezat, met zeer geringe middelen, een leger gevormd en bijeengehouden, waarmede hij, gedurende vele jaren, de bekwaamste bevelhebbers, met het dubbel zijner krijgsmagt, het hoofd heeft geboden, en waarvan hij eindelijk zonder geld, en van alle zijden gedrongen nog 8000 man op franschen bodem heeft gebragt. Hij spreekt geen Fransch, en zelfs geen zuiver Spaansch, maar bedient zich alleen van den katalonischen tongval. — Hij beklaagt zich hoogelijk over de baatzucht der katalonische opperhoofden, als welke zich, uit eigenbelang, van den graaf d'Espanna, den eenigen, welke in dat oord een leger had kunnen bijeenbrengen, op eene verraderlijke wijze hebben ontdaan.

— Een dagblad beweert dat de Koningin Maria Christina 15 millioen in Oostenrijksche fondsen heeft belegd.

D U I T S C H L A N D.

FRANKFORT, 12 Julij.

Uit Konstantinopel hebben wij met den laatsten post zeer belangrijke tijdingen ontvangen. Als gevolmagtigde van Mehemed Ali, was namelijk zijn geheim secretaris, Sami-Effendi, in die hoofdstad aangekomen, met den last: 1°. om den sultan Mehemed Ali's gelukwenschen bij de geboorte der sultane Mewhebe over te brengen; 2°. den sultan aanbiedingen tot eene schikking te doen. De onderkoning wil ten dien de vloot teruggeven, en de afgezant moet gevolmagtigd zijn om de porte te vragen onder wiens bevel zij begeert dat de vloot in Konstatinopels haven binnenloope. Het district Adana, alsmede de heilige steden en andere niet tot Syrië behoorende en nog bezette streken is Mehemed bereid overwijld terug te geven, ook het eiland Candia zal onder de heerschappij der Porte terugkeeren, doch den onderkoning tot aan deszelfs dood bij wijze van prachting, verblijven, daarentegen verlangt hij, behalve Egypte, ook Syrië in leenheerschap.

— Men meldt uit Smyrna, 21 Junij.

Zoo even ontvangt men hier het berigt dat 8 Turksche fregatten en 4 Turksche brigs nadat het grootste gedeelte der Turksche bemanning daaruit verwijderd en door Egyptische manschappen en Egyptische matrozen vervangen was, uit Alexandrie naar de Syrische kust gezeild zijn, om de onlusten, die schier rondom alle zeesteden uitgebroken waren, te dempen. De indruk, dien deze tijding hier maakte, is moeijelijk te beschrijven. Deze nieuwe aanmatiging van Mehemed Ali, in het oogenblik dat hij te Konstantinopel de toestemming vraagt om de Turksche vloot met zekere plegtigheid in den Bosporus door zijn eigen zoon te laten terug brengen, heeft hier de gemoederen zeer verbolgen.

— Uit Zwitserland meldt men: Op den 6den Julij werd op de gebruikelijke wijze de gewone landdag van 1840 te Zurich geopend. Het diplomatische ligchaam en eenige vreemde prinsen woonden de plegtigheid bij. De burgemeester v. Muralt las de openings-rede voor. Het lag in den aard der zaak, dat zij zich slechts bij algemeen bekende daadzaken bepalen moest. Overigens straalde er eene zekere welwillendheid in door, ofschoon ook eenige ligte toespelingen de tegenwoordige regering van Zurich in een gunstiger daglicht dan de vorige poogden te stellen, zoo is dit natuurlijk genoeg om geene laking te verdienen. Van de revolutionaire bewegingen in den loop der laatste jaren werd slechts zeer kort gewaagd, met aanstipping van eenige algemeene beschouwingen, doch zonder nadere karakterisering. De betrekkingen met de buitenlandsche mogendheden werden bevredigend genoemd, en het schijnt dus dat de kleine misverstanden, die ten gevolge der omwentelingen van Tessin en Wallis met Oostenrijk en Sardinië gerezen waren, nu geheel bijgelegd zijn. De redenaar raadde aan de eedgenootschappelijke politiek bescheidenheid jegens de buitenlandsche mogendheden als de noodwendigste diplomatische eigenschap aan.

— De berigten uit Syrie luiden steeds, dat de opstand aldaar van een' vrij ernstigen aard is. Nieuwe troepen zijn van Egypte derwaarts gezonden. Het gerucht wilde zelfs, dat de bergbewoners van Gaza oproerig waren geworden, en na Beyrut ingenomen te hebben, Soliman-pacha gevangen genomen en het leger van Ibrahim-pacha omringd hadden, die daarom een hulp korps van dertigduizend man van zijnen vader zou hebben verlangd. Het opperbevel over de expeditie naar Syrië is aan Abbas-pacha, een neef van den onderkoning, opgedragen, welke laatste aan den Emir Beschir geschreven zou hebben, dat hij, bijaldien de Drusen de betaling der belastingen bleven weigeren, in persoon, aan het hoofd van een leger van honderdduizend man, volgen zou.

Publicke Veilingen.

Ten huize van den Vendumeester
M. A. KEIJSER.

Vrijdag, 18 September 1840.

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Gravenstraat*, La. A. N°. 7, aankomende den Boedel wijlen E. J. WESENHAGEN. — *f* 10,000. —
Opgehouden.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 11den dezer, het Schip *Dolphyn*, Kapt. B. J. Bakker, van Amsterdam; hebbende 48 dagen reis.

Den 15den, de Fransche Oorlogs Schoener *LA BICHE*, onder bevel van den Luitenant ter Zee VRIGNAUD, komende van Cayenne, hebbende 6 dagen reis; hebbende aan boord den Heer Capo de Feuillide.

UITGEKLAARD.

Den 15den dezer, de Nederlandsche Schoener *Jan Ernst*, Kapt. J. A. de Haseth, naar Curaçao.

Idem, de Engelsche Schoener *Mary*, Kapt. A. Meldrum, naar Demerary.

Den 18den, het Schip *Vriesland*, Kapt. J. C. van der Veer, naar Coppename.

*** Den 17den dezer, van Coppename binnengekomen, de Nd. Am. Brik *Harvest*, Kapt. John Parrot, geladen met 198 Balken en 63 Planken en Platen, diverse Houtwaren, als: *Bolletrie*, *Cabbes*, *Groenhart*, *Manbarklak*, *Peto* en *Purperhart*; te zamen metende 5002¼ kubiek voeten Rijnlandsch.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van BOON & C°.